

Guia Musical 1983-84 7

Barcelona — Muntaner, 300
Madrid — Hermosilla, 75

Pianos. Organos. Alta fidelidad

- * Estudio y clases de piano, órgano y guitarra.
Profesores especializados.
- * Instrumentos para colegio y asesoría musical.
- * Sala de audiciones: conciertos de música
programados y recitales de órgano
- * Consulte nuestras condiciones especiales de venta.

ANY NOU, ACTITUDS VELLES

Dic velles, per no dir antiquades, caduques, reaccionàries o mortes. Hem començat el nou any amb les corresponents promeses immediates d'un gir espiritual (naturalment, per a millorar) a títol personal, i els remots eslògans polítics que, a títol públic, precognitzaven, precisament, «el canvi». Però res no ha canviat. La música, per exemple.

D'un temps a aquesta part, hem assistit a una proliferació d'actes musicals en forma de concerts, recitals, representacions d'òpera i de ballet, institució de nous premis i augments de les assignacions d'aquests últims. El fet, objectivament, és inqüestionable i davant d'aquest increment quantitatiu, hom pot preguntar-se si, qualitativament, ha existit canvi i, amb ell, millora. En altres paraules, hom es demana si les mentalitats rectores de la cultura (i, per tant, de la música) a l'estat espanyol, han presentat uns criteris diferents relatius al sentit i l'eficàcia del coneixement de la cultura del poble.

La premsa recent ens ha assabentat que els representants del Patrimoni Nacional han negat el permís per a filmar al Monestir de l'Escorial, «Don Carlo» de Verdi en una versió escènica de Franco Zeffirelli i musical de Leonard Bernstein. Motiu: que la figura de Felip II no es presentava a l'escena adornat amb els atributs mítics subministrats per la història oficial de l'Imperi.

El cas és greu pel que té de simptomàtic i pot considerar-se com un atemptat de *lesa*

cultura. Les raons invocades (a més de la manca de fidelitat històrica) ens portarien a clausurar tots els teatres d'òpera del món, a vetar la majoria de les òperes i, per descomptat, a eliminar de les cartelleres les de Verdi, Donizetti o Musorgski, perquè els protagonistes de les seves ficcions no són precisament models de virtuts. El prestigi o desprestigi d'una figura històrica, Felip II en aquest cas, el donen els seus actes i no la fantasia dels dramaturgs, com Schiller i com Joseph Mèry i Camille Du Locle, adaptadors del text original a les exigències de la dinàmica operística.

Deixant al marge la problemàtica i discutible qüestió de la deshonra nacional a través del mític personatge, resulta que, a l'òpera de Verdi, Felip II se'ns presenta precisament amb una òptica en la qual, al darrera del rei, hi vibra l'home, una persona capaç de sentir humanament. Que ho digui, si no, l'ària «Ella giammai m'amò».

Els representants del Patrimoni Nacional, amb la seva lliçó de patriotisme caduc, han demostrat que la vella mentalitat, anquilosada i reaccionària, persisteix inflexible i que res no té a veure amb les realitats del món de la cultura. La negativa en qüestió és tot un símptoma d'esclerosi mental i que, qualitativament, res no ha canviat.

MANUEL VALLS

Dansa a Catalunya

17 i 18 de gener

7 COREOGRAFIES BREUS

TABA
Estimada

NÚRIA OLIVÉ
Casc Insòlit

L'ESPIRAL
Itineraris diaris

ÀNGELS MARGARIT
Duna

IVORI
Boira

AVELINA ARGÜELLES
Avui dimarts, demà dimecres

BARCELONA TERMINO
"Busca al asesino"

20, 21 i 22 de gener

CESSC GELABERT LYDIA AZZOPARDI

Alhambra
"Five to two"

24, 25 i 26 de gener

TABA

Espai absurd d'un somni foll

27, 28 i 29 de gener

BALLET CONTEMPORANI DE BARCELONA

Evidència

31 de gener, 1 i 2 de febrer

HEURA DANSA CONTEMPORÀNIA

"Le ciel est noir"

TEATRE CONDAL

Avda. Paral·lel, 91 Telèfon 242 31 32 Barcelona

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

MARCEL LANDOWSKI HA ESTAT A BARCELONA

Marcel Landowski, el que fou Director General de la Música a França quan era Ministre de Cultura André Malraux els anys setanta, ha estat darrerament a Barcelona convidat per l'Escola de Pedagogia Musical.

Amb motiu de fer deu anys dels inicis dels cursos del Mètode Ireneu Segarra que cada any organitza l'Escola de Pedagogia Musical, el senyor Landowski ha donat una conferència al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona sobre el tema «L'ensenyament i la vida musical a França»; el conferenciant va explicar com ell va organitzar l'ensenyament general bàsic als Conservatoris, mentre ell va ser responsable de la música al seu país. A aquesta conferència hi assistí, en representació del Conseller d'Ensenyament, el Sr. Josep M.ª Ribó, Director General d'Activitats Professionals i Artístiques de la Generalitat de Catalunya.

Posteriorment a aquest acte, el Sr. Landowski assistí a la representació d'«Aida» al Gran Teatre del Liceu i visità el Palau de la Música i, després, es traslladà al Monestir de Montserrat on, després de visitar l'Escolania i la biblioteca, tingué una reunió de treball amb una representació de la Conselleria d'Ensenyament de la Generalitat presidida per la Directora General d'Ensenyament Primari, Sara Blasi, per tal de confrontar l'experiència de l'ensenyament de la música a les escoles franceses amb els nous programes elaborats recentment al nostre país.

Abans de tornar a França Marcel Landowski ha tingut ocasió, encara, de tenir un contacte amical amb alguns compositors, directors i músics del nostre país, donada la seva categoria com a compositor, reconeguda arreu del món.

II CONCURS YAMAHA

Del 12 al 16 de març de 1984, tindrà lloc al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona el II Concurs Yamaha a Espanya patrocinat per Hazen. Hi poden prendre part tots els intèrprets espanyols que ho desitgin, sense cap límit d'edat. El certamen consistirà en dues proves, una eliminatòria i l'altra definitiva, amb la interpretació d'obres de lliure elecció. La inscripció, ha de ser feta abans del dia 18 de febrer de 1984; ha de ser adreçada a Hazen, carretera de La Coruña, km. 17.200, Las Rozas (Madrid).

NUOVA COMPAGNIA DI CANTO POPOLARE

La Nuova Compagnia di Canto Popolare ha clausurat amb gran èxit les «Trobades de Música del Mediterrani» celebrades a València, el passat 4 de novembre. Finalitzada la seva actuació a Espanya, ha començat una gira per Singapur i l'Extrem Orient.

GYORGY SEBOK

Gyorky Sebok realitzarà unes master-class a «L'Escola de Música de Barcelona» entre els dies 9 i 14 d'abril de 1984. El dia 15 del mateix mes, clausurarà el «Ciclo de Iniciación a la Música» de l'Ajuntament de Saragossa amb un programa Liszt i Bartók.

FERRAN SORS

Els guitarristes Jordi Codina i Josep M.ª Mangado oferiran en tres concerts la integral dels duos de guitarra del guitarrista i compositor català Ferran Sors (1778-1831). Els concerts tindran lloc a l'auditori Eduard Toldrà del Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona. Oportunament s'anunciaran les dates de les audicions.

GRAN TEATRE DEL LICEU

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA

AJUNTAMENT DE BARCELONA

SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

TEMPORADA D'ÒPERA 1983/84

FAUST

de

CHARLES GOUNOD

ALFREDO KRAUS - MIRELLA FRENI - JUSTINO DÍAZ

VICENÇ SARDINERO - M.ª CARMÉ HERNÁNDEZ

MONTSERRAT APARICI - VICENÇ ESTEVE

Director d'orquestra: ROMANO GANDOLFI

Director d'escena: GIUSEPPE DE TOMASI

Decoracions: CARLO NICOLAI ORLANDI, GRAN TEATRE DEL LICEU

Vestuari: ARRIGO (MILÀ)

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Dijous, 19 de gener, a les 21 h.

Torn B

Diumenge, 22 de gener, a les 17 h.

Torn T

Dimecres, 25 de gener, a les 21 h.

Torn A

Dissabte, 28 de gener, a les 21'30 h.

Torn C

Venda de localitats a les oficines del Gran Teatre del Liceu.

CENTENARI DEL NAIXEMENT DEL MESTRE ANTONI PÉREZ MOYA

Amb motiu del proper centenari del naixement del pare, em plau de fer aquest petit comentari biogràfic i un resum de l'obra musical que dugué a terme com a pedagog, organista, compositor i apòstol del cant coral a Catalunya.

Nasqué a la ciutat de València el dia 13 de juny del 1884, festivitat de Sant Antoni i que aquell any coincidí amb la diada del Corpus.

Als cinc anys, la família es traslladà a Barcelona i quan complí els 7 anys, ingressà a l'escola que els PP. de la Sagrada Família regentaven al carrer de la Riereta.

Als onze anys va fer la Primera Comunió a l'església de Sant Pau. A la cerimònia hi anà a cantar l'Escolania de la Mercè. Després de la funció religiosa, els alumnes del col·legi cantaren unes cançons en presència del mestre Joaquim Cassadó, organista de la Mercè, qui, en sentir cantar el pare, li demanà que ingressés a l'Escolania.

Així s'inicià la seva vocació musical. A la Mercè, sota la direcció dels mestres Frígola i Cassadó, estudià solfeig, piano, harmonia, orgue i cinc cursos de violí.

Tement convertir-se en un músic bohemí, un dia tallà els pèls de l'arquet i tres cordes del violí i el posà de cara a la paret. Així romanqué tota la vida.

L'any 1902, fou nomenat mestre de l'Escolania i organista de la Mercè.

El primer contacte amb el món coral, el tingué en ésser nomenat, l'any 1904, director de la Schola Cantorum de Sant Miquel, una de les entitats corals més antigues de Catalunya.

L'any 1905, el mestre Lluís Millet fou nomenat mestre de Capella de la Mercè i el pare continuà com a mestre de l'Escolania i organista, establint-se una vertadera amistat entre ells. El contacte personal amb el mestre Millet va ésser per al pare una autèntica revelació, obrint-se-li un nou món, fins aleshores ignorat, de noves perspectives musicals. El pare professà tota la vida un gran respecte i admiració envers el mestre Millet.

Collaborà no tan sols a la Capella de Música de la Mercè, sinó també com a organista en molts concerts de l'Orfeó Català.

Foren moltes les composicions que li estrenaren a l'Orfeó Català. Generalment, abans de l'estrena, el mestre Millet invitava el pare a un assaig. Finalitzada la interpretació de l'obra, li demanava el seu parer i, moltes vegades, el pare li havia repetit el mateix: «És completament diferent del que jo pensava, però molt millor». Tal era la veneració que li mereixia el mestre Millet.

Durant deu anys, del 1915 al 1925, dirigí un cor de reclusos a la Presó Cellular de Barcelona. Era format per uns cent trenta presos preventius, alguns d'ells famosos anarquistes com en Miranda, l'Herrero i «El Noi del Sucre». Assajaven un cop a la setmana i era per a ells un motiu d'esbarjo. Tots, tant els presos comuns com els polítics, li professaven una gran estimació. El pare afirmava que «El Noi del Sucre» tenia una magnífica veu de baix.

A més de dirigir el cor, organitzà nombrosos concerts per als presos. Actuaren el Quartet Renaixement, del qual n'era primer violí el mestre Eduard Toldrà, la Banda Municipal de Barcelona, l'Orfeó de Sants, la Schola Cantorum, els pianistes Rafael Gàlvez, Blanca Selva, Paquita Madriguera i Lluís Esteban, els violinistes Rafael Ferrer, Anita Tomàs, l'Orquestra «Els Escolans», de Sant Sadurní d'Noya, etc.

Durant molts anys, dirigí un cor a l'Asil Duran i un altre a la Casa de Família, obra benèfica de reinserció social que duia a terme mossèn Pedragosa.

Continuà dirigint la Schola Cantorum de Sant Miquel, fins a l'any 1936. Amb aquesta entitat donà nombrosos concerts, sobretot en centres benèfics, portant les nostres cançons als desvalguts. L'any 1921, donà uns concerts a Tarragona, Tortosa i València.

L'any 1920, s'encarregà de la direcció de l'Orfeó Montserrat de Gràcia, tasca que dugué a terme fins a l'any 1936, en què, amb motiu de la guerra civil, es dissolgué l'entitat.

Louveau
45

Al front d'aquest orfeó continuà treballant en pro del cant coral, escrivint noves obres i prodigant concerts per diferents comarques catalanes.

La producció coral del pare és innumerable. Harmonitzà moltes melodies populars catalanes i escriví gran nombre de cançons originals per a cor mixt, sardanes per a cobla, sardanes corals amb acompanyament de cobla, cançons per a una veu i piano o petits conjunts instrumentals, obres per a orgue, etc.

Li foren premiades nombroses composicions en diferents certàmens. L'any 1908, a la Festa de la Música Catalana, li premiaren la cançó popular catalana «La Pastoreta»; l'any 1911, «Les dotze van tocant»; l'any 1917, «Els fadrins de Sant Boi», «Sant Josep i la Mare de Déu», «Cançó de bressol» i «Nit de vetlla»; l'any 1920, «En Pere Gallari»; l'any 1922, «Salve Festiva», «El mariner», «El galan desdenyat», «Cigalaset», «La mal maridada» i «La nina bella», i «Missatge» per a cor d'homes. A la Festa de la Poesia i la Música de l'Orfeó Gracienc, l'any 1917, li fou premiat «Himne matinal» i l'any 1920, «Les nines de Cerdanya», «El maridet» i «La monja».

Als Jocs Florals de Girona de l'any 1916, la sardana «La presó de Lleida», i als de l'any 1917, «La donzella i la cançó» i la sardana «La cinta daurada».

L'any 1923, al certamen sardanista de l'Areny Arenyenc, dues sardanes: «La noia de l'Empordà» i «La mal maridada», i l'any 1931, la sardana «Tardoral» al concurs de la ciutat de Banyoles.

Amb motiu del Setè Centenari de Sant Francesc celebrat l'any 1927, es convocà un concurs d'obres musicals i li foren premiades dues composicions: «Himne del Centenari» i el poema coral «Camí de Siena».

Fou amb l'Orfeó de Sants on la tasca del pare es destacà més, dins el món orfeònic. Es féu càrrec de la seva direcció l'any 1926 i hi continuà fins que la darrera malaltia va interrompre totes les seves activitats. Gran nombre d'audicions se celebraren tant a la

nostra ciutat com arreu de Catalunya.

L'any 1929 commemorà el vint-i-cinquè aniversari en el cant coral amb diferents actes, essent de destacar un concert al Palau de la Música Catalana amb les tres agrupacions corals que dirigia: Schola Cantorum, Orfeó Montserrat i Orfeó de Sants. En aquest concert foren estrenades les sardanes corals amb acompanyament de cobla. «El ram santjoanenc», «La festa major de Vilaxica» i «Marinada». On, però, aquesta última sardana obtingué un èxit més gran fou a Sevilla l'any 1930, en uns concerts que hi donà l'Orfeó Català amb motiu de l'Exposició Ibero-Americana.

Fou fundador de l'Associació de Pessebristes. El pare tenia una gran predilecció pel tema nadalenc. Deia que per Nadal, el pessebre no podia mancar a cap llar i que aquest no estava complert sense una cançó. Escriví, entre nades originals i harmonitzacions de nades populars, més de noranta obres. Cada any, la vigília de Nadal, anava a fer el pessebre a casa del mestre Millet.

El cant gregorià va merèixer per a ell una atenció especial. En molts dels programes dels seus orfeons hi figuraven obres gregorianes. L'unia una gran amistat amb el Pare Suñol; juntament amb el mestre Millet i el pare, anaren a Montserrat amb l'Escolania de la Mercè i interpretaren per primera vegada la Salve gregoriana, desterrant el cant pla que fins aleshores cantava la comunitat benedictina. A més d'ensenyar el cant gregorià al cor parroquial de la Mercè, ho féu al Seminari dels PP. de la Sagrada Família i al Seminari Conciliar.

Un capítol molt important en la seva producció musical l'ocupa la música religiosa. Cal destacar una Missa de Difunts, una Missa de Glòria, estrenada amb motiu dels seus cinquanta anys d'ingrés a l'Escolania de la Mercè, innumerable Goigs, Himnes, Cants Eucarístics, etc. Importantíssima és la col·lecció de cinquanta-quatre «Salve Regina», sobre les invocacions de la Lletania Lauretana. L'any 1954, Any Sant Marià, anà a Roma i en féu

ofrena al Sant Pare Pius XII.

L'any 1945, amb motiu del cinquantenari del seu ingrés a l'Escolania de la Mercè, se celebrà una funció religiosa i un concert al Palau de la Música Catalana en el qual prengueren part totes les institucions corals que dirigia i li feren ofrena d'un llibre amb signatures i autògrafs de les principals personalitats religioses i artístiques de Catalunya i també de la resta de l'estat espanyol, així com de deixebles i antics deixebles. Arran d'aquesta efemèrides, li atorgaren la Creu de l'Ordre d'Alfons X el Savi.

Des de la primera visita a la Santa Muntanya, l'any 1904, no deixà de pujar-hi cada any a visitar la Moreneta i fer-li ofrena de les seves obres musicals. En molts concursos convocats pel Monestir, li foren premiades «Salves», essent de destacar la Salve Solemne, premiada en el concurs convocat amb motiu de la inauguració del funicular aeri de Sant Jeroni; també, en diferents ocasions, portà amb les seves entitats corals el cant de la nostra terra a Montserrat.

Durant la guerra civil, continuà treballant amb l'Orfeó de Sants. Va escriure nombroses obres senzilles, per poder suplir els cantaires que havien d'incorporar-se a l'exèrcit. També ocupà el càrrec de professor d'Educació Musical a l'Escola de la Generalitat del carrer Amadeu Vives.

Finida la guerra, s'afanyà a reorganitzar l'Escolania de la Mercè. A la mort del mestre Millet, l'any 1941, fou nomenat Mestre de Capella de la Basílica de la Mercè.

Els primers anys de la postguerra foren anys difícils per als nostres orfeons. Un dels pocs que continuaren lluitant, fou l'Orfeó de Sants. En els programes sols hi podien figurar un nombre molt reduït de cançons catalanes. Durant aquells anys, el pare harmonitzà unes trenta cançons populars d'Andalusia, Castella, Lleó, Galícia, Bascònia, Astúries i Aragó. Així fou possible mantenir, durant aquells anys difícils, l'esperit del nostre poble, per mitjà del cant.

L'any 1939 es féu càrrec també de la direc-

ció de l'Orfeó del Centre Catòlic de Sant Vicenç dels Horts. A més de l'Orfeó, hi creà una escolania Parroquial i s'encarregà de l'educació musical dels infants de les escoles municipals i dels PP. Salesians.

A Sant Vicenç dels Horts té dedicat el nom d'un carrer, i un altre amb el nom de «Marinada». També la ciutat de Sabadell li dedicà el nom d'un carrer.

L'any 1945 portà el cant coral a la Universitat. Fundà la Schola Cantorum de la Facultat de Filosofia i Lletres, que més tard estigué formada per estudiants de diverses facultats i prengué el nom de Schola Cantorum Universitària. Entre les obres que va escriure per a aquesta agrupació coral, cal remarcar unes il·lustracions musicals per als auto sacramentals «El colmenero Divino», de Tirso de Molina i «El gran Teatro del mundo», de Calderón de la Barca.

L'any 1947 li confiaren la direcció de l'Orfeó de l'Empar de Santa Llúcia. Ben prompte s'identificà amb les components invidents del cor i pogué exercir plenament el seu apostolat coral, a l'ensens que espiritual.

Col·laborà activament, amb les seves entitats corals, a la Germanor dels Orfeons de Catalunya, i dirigí sovint el conjunt de diferents orfeons, tant a Barcelona com en diverses comarques.

A més de les institucions corals ressenyades, esporàdicament dirigí l'Orfeó del Centre Lleidatà, de Barcelona. També, durant set anys, dirigí un cor infantil a l'antiga Casa de Caritat, impartint-hi classes d'educació musical.

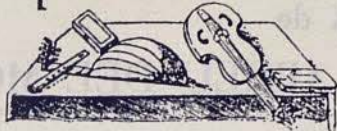
L'any 1959, tots els Orfeons de Catalunya li dedicaren un homenatge al Palau de la Música Catalana.

Després de nou anys d'inactivitat, morí a Barcelona el dia 3 de març de 1964.

ANTONI PÉREZ I SIMÓ

(«Butlletí de l'Orfeó Gracienc»
núm. 23, desembre de 1983)

pro musica

PATRONAT PRO MÚSICA
DE BARCELONA

XXVI TEMPORADA MUSICAL

INAUGURACIÓ DE LA TEMPORADA

Divendres, 20 de gener de 1984, a les 21 h.

PRO ARTE QUARTET

BEETHOVEN: Quartet núm. 1, en fa major

BARTÓK: Quartet núm. 3, en do major

BRAHMS: Quartet núm. 2, en la menor

* * *

**ORQUESTRA SIMFÒNICA DE
LA RÀDIO DE FRANKFURT**

ELIAHU INBAL, director

Dimecres, 25 de gener de 1984, a les 21 h.

DMITRI SGOUROS, piano

RACHMANINOV: Concert núm. 3, per a piano i orquestra

MUSORGSKI-RAVEL: Quadres d'una exposició

Dijous, 26 de gener de 1984, a les 21 h.

SILVIA MARCOVICI, violi

STRAVINSKY: Concert per a violi i orquestra

MAHLER: Simfonia núm. 5

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats a les taquilles del Palau, d'11 a 13 h. i de 17 a 21 h.

(dissabtes matí tancat). Preus especials per a estudiants.

CLAUSURA DEL CICLE NADALENC
versió XXX de
«CANÇONS DE NADAL ARREU DEL MÓN»

antologia
d'ADVENT, NADAL, EPIFANIA I LA VERGE MARIA

- ERNEST KRENEK: Laudate Pueri
JOHANNES BRAHMS: Cançó de la Mare de Déu
LICINO REFICE: Laudi Natalizie
RIMSKY-KORSAKOV: Pare Nostre
ARTHUR SULLIVAN: Ocells en la nit
CARL RIEDEL: Crist en les muntanyes
GUSTAV HOLST: Amos d'eixa llar
BARNARD RANSEY: Llegenda de Sant Wenceslau
RICHARD KOUNTZ: Vine, puja ben aviat

ORFEÓ LAUDATE
CAMERATA INSTRUMENTAL
DE CATALUNYA
SOLISTES

Direcció: ÀNGEL COLOMER i DEL ROMERO

Diumenge, 22 de gener de 1984, a les 18 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

I MOSTRA INFANTIL I JUVENIL DE CANT CORAL

L'Institut Català de Serveis a la Joventut, amb la col·laboració del Servei de Música del Departament de Cultura, els Secretariats de corals infantils i intermèdies i la Federació Catalana d'Entitats Corals, convoca per aquest hivern la I Mostra Infantil i Juvenil de Cant Coral de Catalunya, per assolir els objectius següents: canalitzar i afavorir la iniciativa de tants nois i noies que, unint-se en una coral, fan quelcom més que una sola veu; ajudar a la difusió de la rica, variada i antiga tradició cantaire del nostre país; potenciar la sensibilitat dels participants en el terreny del cant i fer possible la contribució infantil i juvenil al conjunt de la cultura catalana; donar la possibilitat que cada coral pugui obtenir la valoració del seu nivell tècnic i artístic tot posant-se a judici d'un jurat qualificat; procurar un enriquiment de repertori i d'interpretació, mitjançant el contacte i el coneixement d'altres corals; prendre consciència del nivell artístic actual del moviment coral de Catalunya.

Les bases d'aquesta Mostra són les següents:

1. CONCURSANTS: Hi podran participar totes les corals de nois i noies entre 7 i 25 anys, de caire no professional i amb un màxim de 80 membres. També podran participar-hi aquelles corals amb membres de més de 25 anys, sempre que no superin el deu per cent del total dels seus membres. 2. CATEGORIES: 1a.) Corals de nens i nenes de 7 a 10 anys; 2a.) Corals de nois i noies de 10 a 15 anys; 3a.) Corals de joves de 15 a 25 anys; aquestes categories són de caire indicatiu i no determinants. 3. INSCRIPCIÓ: Entre els dies 2 i 20 de gener de 1984, al Servei Territorial o Comarcal corresponent. 4. DESENVOLUPAMENT: Les corals inscrites a la Mostra seran distribuïdes per sectors homogenis que cobriran la totalitat del territori català. Entre els dies 1 i 29 de febrer, el jurat recorrerà els diferents sectors que

s'hagin establert, tot procedint a l'audició del repertori que cada coral presenti a la Mostra. L'Institut Català de Serveis a la Joventut comunicarà oportunament el dia, hora i lloc de cada concert i es farà càrrec de les despeses de desplaçaments. Després de cada concert, el jurat elaborarà una valoració crítica i tècnica del nivell i les condicions de cada coral. Aquesta valoració serà tramesa a cada coral a la fi de la Mostra. 5. PROGRAMA DE LA CORAL: Cada coral, a l'hora d'inscriure's, haurà de presentar el repertori per a una actuació d'uns 20 minuts de durada, amb un mínim de tres peces, amb especial atenció per a la música popular catalana o d'autor català, i sense que hi intervinguin ni veus solistes ni instruments. 6. PROMOCIÓ: L'Institut Català de Serveis a la Joventut promourà la celebració de concerts tant a Catalunya, com en d'altres indrets, en què intervindran les corals més significades durant la Mostra. L'Institut Català de Serveis a la Joventut promourà l'edició d'un disc de llarga durada amb la intervenció d'algunes de les corals inscrites. L'Institut Català de Serveis a la Joventut promourà la publicació de les partitures inèdites de totes les obres interpretades per les corals participants. Totes les corals participants seran obsequiades amb el disc i el recull de partitures. A més, es lliurarà un diploma de participació a totes les corals inscrites. 7. JURATS: El jurat serà format per persones vinculades tant al cant coral com a la música en general. 8. ALTRES DETERMINACIONS: La participació en aquesta Mostra implica l'acceptació de totes les bases. L'Institut Català de Serveis a la Joventut, si s'escau, podrà introduir les modificacions que estimi convenientes per al bon funcionament de la Mostra, i resoldrà totes les qüestions que poguessin sorgir pel que fa a la interpretació d'aquestes bases.

LA FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONS

PRESENTA

IV FESTIVAL DE MÚSICA ROMÀNTICA

Gener/Febrer 1984

ELS RECITALS DE PIANO

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

1. Dimarts, 17 de gener ● 21 h.
ALEXIS WEISSENBURG
2. Dijous, 19 de gener ● 21 h.
MISHA DICHTER
3. Dimarts, 24 de gener ● 21 h.
ALBERT GIMÉNEZ-ATENELLE
4. Dilluns, 30 de gener ● 21 h.
FRANÇOIS-JOEL THIOLLIER
5. Dijous, 2 de febrer ● 21 h.
JOSEP M. COLOM

LA MÚSICA DE CAMBRA AMB PIANO

CENTRE CULTURAL DE LA CAIXA
DE PENSIONS (Passeig de Sant Joan, 108)

1. Dimecres, 18 de gener ● 21 h.
MARIA ROSA TAMARIT, soprano
CHANTAL BOTANCH, soprano
ANA MEDIOROZ, mezzo-soprano
ANGELS CIVIT, mezzo-soprano
MANUEL GARCÍA MORANTE, piano
2. Divendres, 20 de gener ● 21 h.
KLAVIER QUARTETT DE BARCELONA
3. Dimecres, 25 de gener ● 21 h.
TRIO LIVSCHITZ
JORDI VILAPRINYÓ DEL PERUGIA, piano
4. Dijous, 26 de gener ● 21 h.
GRUP MONTMARTRE

Venda de localitats: A les taquilles del Palau d'11 a 13 h. i de 17 a 21 h. (dissabtes matí tancat).

FUNDACIÓ CAIXA DE PENSIONS

SIBELIUS: Simfonia núm. 5, en mi bemoll. Simfonia núm. 7, en do major. Orquestra Filharmonia. Dir.: Herbert von Karajan / EMI 10 C 037.0003.791.

És bo de reconsiderar un dels enregistraments de la bona època de l'orquestra londinenca «Filharmonia» que dirigí amb tota precisió i categoria Klemperer. En aquest cas, posada sota la cura del «jove» director Herbert von Karajan. L'enregistrament és del 1956. És bo, també, que ara hagi estat recuperat, ja que una acurada atenció del procés de la versió, el plantejament sonor, la sonoritat mateixa del cos orquestral i el criteri personal sobre una partitura concreta —en aquest cas el món dens del simfonisme nòrdic de Sibelius— són elements determinants per a una anàlisi aprofundida de la història de la discografia. Història que, després de les etapes inicials i de consolidació, experimenta unes vertiginoses i ràpides transformacions en recerca d'un perfeccionisme que no sempre va d'acord amb el misteri creatiu. És bo, en resum, per a evaluar aquest procés i entrar en el món interior de l'interpret.

Dos elements essencials poden servir-nos per a aquesta breu meditació: l'orquestra i el seu director accidental. Sobre un cos sòlid i de prestigi, bastit per l'experiència i bon ofici de Klemperer (que, després de transformacions, havia d'esdevenir la New Philharmonia Orchestra), Karajan estructura una versió basada en una de les seves qualitats més remarcables: la claredat. És així com és possible de destriar, d'intuir plenament, d'arribar al cor mateix d'un cos no massa transparent com és el llenguatge simfònic finlandès. Cal dir que el director salzburguès intuï perfectament *què* havia de dir i *com* havia de fer-ho. Els detalls constants, la minuciosa exposició sense defalliment i l'obsessionant interès per la diafanitat, són essencials per a rebre amb tota la seva força i atractiu el contingut característic de la música de Sibelius.

D'altra banda, malgrat els vint-i-set anys que pesen sobre aquesta versió i justament per tot allò que ha estat dit més amunt, hom constata amb satisfacció l'exigència, el bon tractament i la inspiració que planen harmònicament damunt les dues simfonies.

MOZART: Concert en mi bemoll per a dos pianos i orquestra, K. 365. Concert en fa major per a tres pianos i orquestra, K. 242. / Christoph Eschenbach, Justus Franz, Helmut Schmidt, piano. Orquestra Filharmonica de Londres. Christoph Eschenbach, director. / EMI 10 C 067-043231 T.

En 1776 Mozart havia escrit un concert per a tres pianos i orquestra per encàrrec de la comtessa Antònia Lodron per tal que pogués ésser interpretat en un cercle familiar per tres dones: la pròpia comtessa i les seves dues filles petites. Sembla que Antònia Lodron era una pianista competent, però les dues filles (Eloysia i Giuseppina, sobretot aquesta darrera, la més petita) eren inexpertes. El compositor defugí, doncs, qualsevol aire transcendent i escriví unes obres més aviat amables i sense massa preocupacions de cara a la interpretació, principalment per al tercer instrument.

En l'enregistrament que efectuà EMI l'any 1982 aquesta part és confiada justament a un pianista no professional. Això és, estrictament amateur, però certament culte i musicalment entès: el polític i ex-canceller alemany Helmut Schmidt. Algú dirà que es tracta d'una argücia publicitària. És ben possible, i fins i tot escaient. Després de tot, aquí tenim el «producte» i hom pot deduir-ne els resultats.

El fet no és massa freqüent. (Tampoc seria possible sinó en casos ben comptats, encara que el ministre Narcís Serra, per exemple, podria assajar una aventura similar). Els altres dos «pianistes» són els coneguts Christoph Eschenbach i Justus Franz, prou competents i solvents, com per oferir un Mozart ple de candidesa i sensibilitat.

Qui vulgui, però, fruir plenament d'aquestes obres subtils pot cercar la versió d'Ingrid Haebler amb Ludwig Hoffmann i Sas Bunge. O les de Vladimir Ashkenazy, Barenboim i Fou Ts'ong, sense oblidar la més clàssica de la família Menuhin i la més jove dels hongaresos Ranki, Kocsis i Schniff, dirigits per Ferencsik. **A.S.**

ROYALE AMBREE

la fragancia que gusta compartir

LEGRAIN
PARIS

guia de concerts

DATA		LOCAL	CONCERT
GENER, 1984			
14, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona. Joaquín Achúcarro, piano. Dir.: Thomas Sanderling. Wagner, Schumann, Prokofiev.
15, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona (segona audició).
	17 h.	Liceu	«Ariadne auf Naxos», de R. Strauss
	19 h.	Palau	Banda Municipal de Barcelona. Dir.: Albert Argudo. Schubert, Nin-Culmell, Borodin, Respighi.
16, dilluns	21 h.	Conservatori	Isabel Fuentealba, cant. Xavier Adiego, piano.
17, dimarts	20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue. C. Ph. E. Bach.
	21 h.	Palau	Alexis Weissenberg, piano. Schumann (IV Festival de Música Romàntica).
	21 h.	Conservatori	Lluís Fleta, violí. Sussane Gómez, viola.
18, dimecres	19 h.	Palau	Anton Kuerti, piano. Schubert (Dimecres de R.N.).
	21 h.	Liceu	«Ariadne auf Naxos», de R. Strauss
	21 h.	Centre Cultural La Caixa	Maria Rosa Tamarit i Chantal Botanch, sopranos; Ana Mendioroz i Angels Civit, mezzo-sopranos; Manuel García Morante, piano. Brahms, Schumann (IV Festival de Música Romàntica).
19, dijous	21 h.	Palau	Misha Dichter, piano. Schubert, Brahms, Liszt (IV Festival de Música Romàntica).
	21 h.	Liceu	«Faust», de F. Gounod.
	21 h.	Conservatori	Manuel González, guitarra. Bach, Sor, Ponce, Mompou, Albéniz (Serveis de Música Ajuntament).
20, divendres	21 h.	Palau	Pro Arte Strings Quartet. Beethoven, Bartók, Brahms (Patronat Pro Música).
	21 h.	Centre Cultural La Caixa	Klavier Quartett de Barcelona. Schubert i Mendelssohn (IV Festival de Música Romàntica)
21, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona. Josep M. Alpiste, violí. Dir.: Enrique García Asensio. Blancafort, Wieniawski, Ravel.
22, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona (segona audició).
	17 h.	Liceu	«Faust», de F. Gounod.
	18 h.	Palau	Orfeó Laudate. Camerata Instrumental de Catalunya. Dir.: Àngel Colomer i del Romero. «Cançons de Nadal arreu del món».

23, dilluns	21 h.	Teatre Regina	Homenatge a Foix i a Mompou. Pau Garsaball, Montserrat Julió, rapsodes. Liliana Mafiotte, piano. Jordi Codina, guitarra. M. García Morante, piano. Silvia Gasset, soprano.
	21 h.	Conservatori	Raul Montero, cant. Miquel Ortega, piano.
24, dimarts	20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue. Haydn, Mozart.
	21 h.	Palau	A. Giménez-Attenelle, piano. Schubert (IV Festival de Música Romàntica).
	21 h.	Conservatori	Quartet Valeva.
25, dimecres	19 h.	Palau	Marçal Cervera, violoncel. Perfecto García Chornet, piano. Webern, Poulenc, Ginastera, Llàcer Pla (Dimecres de R.N.).
	21 h.	Palau	Orquestra Simfònica de la Ràdio de Frankfurt. Dmitri Sgouros, piano. Dir.: Eliahu Inbal. Rachmaninov, Musorgski-Ravel (Patronat Pro Música).
	21 h.	Liceu	«Faust», de F. Gounod.
	21 h.	Centre Cultural La Caixa	Trio Livschitz. Jordi Vilaprinyó del Perugia, piano. Schubert, Brahms (IV Festival de Música Romàntica).
26, dijous	19.30 h.	Sala Jorquera	Alumnes d'Elisabeth Sagarra.
	21 h.	Palau	Orquestra Simfònica de la Ràdio de Frankfurt. Silvia Marcovici, violí. Dir.: Eliahu Inbal. Stravinsky, Mahler (Patronat Pro Música).
	21 h.	Centre Cultural La Caixa	Grup Montmartre. Doppler, Brahms, Schumann, Saint-Saëns (IV Festival de Música Romàntica).
	21 h.	Conservatori	Carme Cesena, Judit Cuixart, piano. Fauré, Debussy, Satie, Ravel, Poulenc (Serveis de Música Ajuntament).
27, divendres	21 h.	Conservatori	Antoni Besses, piano. Homenatge a Rosa Sabater.
28, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona. Montserrat Torrent, orgue. Dir.: Michel Tabachnik. Stravinsky, Poulenc, Saint-Saëns.
	21.30 h.	Liceu	«Faust», de F. Gounod.
29, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra de la Ciutat de Barcelona (segona audició).
	19 h.	Palau	Banda Municipal de Barcelona.
30, dilluns	21 h.	Palau	François-Joel Thiollier, piano (IV Festival de Música Romàntica).
	21 h.	Conservatori	Quintet de Vent Ciutat de Barcelona.
31, dimarts	20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue. Mozart, Beethoven.
	21 h.	Conservatori	Miquel Bofill, saxofon. Carles Altayó, piano.

TEMPORADA 1983/84 - 14 de gener de 1984 - Núm. 7 - Edició de 5.000 exemplars.
Edició i publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3r. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

nt-
co-
et,

de

et,
re-

tri-
lu-

nu-

via
er

nt-

sy,
t).

or-
ou-

6).

ro-

blic
gne-
alau

A woman with dark hair, wearing a grey sweater and a pearl necklace, is looking at jewelry in a display case. The background is a dark, textured surface. The jewelry is displayed on a black and white diamond-shaped background. The jewelry includes a pearl necklace, a gold ring, a gold bracelet, and several gold earrings. The display case is open, showing the jewelry inside. The brand name 'AJORICA' is visible in the bottom right corner.

Joyas y Perlas

AJORICA

Un Martini invita a vivir

MARTINI